

Första söndagen i advent 2022

”Det är dags för er att vakna” (Rom 13:11), skriver Paulus. Advent är vaksamhetens tid, Vi får vänta på Jesus, som kommer till oss på så många olika sätt. Vi får vakna till. Varje år när vi firar advent, kan vi lära oss att upptäcka Jesus på ett nytt sätt, i vårt eget personliga liv eller i världens stora liv. Det finns så många olika och oväntade möjligheter att komma Jesus närmare. Vi tänker i första hand på advent som en förberedelsestid inför Jesu födelse. Då faller det sig helt naturligt att vi känner oss djupt förenade med Jungfru Maria, som bär Jesus som foster i sitt jungfruliga sköte. Vi kan försöka att leva oss in i vad det kan innebära. Vi får liksom låna Marias kärlek och identifiera oss med hennes längtan efter sitt barn. Hon kan därför hjälpa oss att fira en mer Jesus-centrerad adventstid. Denna tid kan annars bli väldigt shopping-centrerad. Det kan bli det materiella som tar över. Julborden hägrar, julbelysning, jultomtar, julbak och julstädning, ja, det bara rullar på. Vi behöver verkligen Jungfru Marias hjälp för vakna upp ur denna dvala. ”Ty nu är vår räddning närmare än när vi kom till tro. Natten går mot sitt slut och dagen är nära” (Rom 13:11).

Vi anar redan julen ljus som skall fördriva mörkrets makter från vårt och hela världens liv. När Gud blir människa och föds i Betlehem är det för vår skull och för hela världens frälsning. Vi kan också försöka begrunda vem som bäst behöver Jesus. Vem som har mest behov av att befrias från mörkrets och onskans tyranni. Vi kan identifiera oss med alla dem som plågas av krigets fasor och vedermödor, i Ukraina och andra krigshärdar. Vi kan identifiera oss med dem som lever under förtryck i Iran eller Eritrea. Otaliga människor längtar efter fred och frihet, och vi tror att det i grund och botten bara är Jesus Frälsaren som kan befria oss från allt detta mörka och onda. Samtidigt måste vi inse att vi själva är i behov av att renas och befrias från det onda, från de blinda fläckar där vi ännu är bundna vid vår själviskhet. ”Låt oss då lägga av oss mörkrets gärningar och ta på oss ljusets rustning” (Rom 13:12). Det är alltid lättare att se de andras fel och brister. Jesus vill hjälpa oss att ta emot honom i vårt eget liv, så att han kan befria oss mer och mer från vårt eget mörker. Advent är en tid av rening och botfärdighet, så att vi med ett renat hjärta kan ta emot den nyfödde Frälsaren vid jul tillsammans med Jungfru Maria.

”Håll er därför vakna”, säger Jesus i dagens evangelium, ”ty ni vet inte vilken dag er herre kommer” (Matt 24:42). Om vi verkligen har övat in och lärt oss denna heliga vaksamhet och längtan efter Herrens ankomst under advent, så sitter denna kristna grundattityd kvar på själens insida efter advent. I grund och botten är det något vi alltid behöver för att känna igen hur Jesus kommer till oss. Från hans sida är närvaron och nåden ständig. Han älskar oss alltid lika mycket. Han vill alltid

ge oss sin nåd och inspiration. Han vill alltid helga oss och förvandlas oss till en allt större likhet med sig själv. Har vi denna inställning att vaksamt och tålmodigt öppna vårt hjärta för honom, då kommer vi att upptäcka honom där vi minst skulle ana det. Som vår Frälsare är han ständigt sysselsatt med oss. Han är som tjuven i evangeliet som längtar efter att bryta sig in i vårt hus för att ta ifrån oss vår synd och vår skuld, vårt mörker och vår ondska. Thérèse av Jesusbarnet älskade denna bild av Jesus som Tjuven. Ingenting kan vara underbarare än när han gör inbrott hos oss i vårt hus!

Problemet är att denne Tjuv är så diskret, så försynt, så finkänslig, att vi ofta inte märker hans närvaro. Han vill inte tvinga sig på. Han vill att vi skall längta så djupt efter honom, att vi håller alla dörrar och fönster i vårt hus vidöppna så att han kan komma in och ta så mycket han vill. Därför måste vi vaka och be, vara beredda i varje ögonblick att ta emot honom i vårt liv. Just där vi lever, hur vi än känner oss - eller inte känner något alls - skall vi försöka öppna oss för honom. ”Därför måste också ni vara beredda, ty när ni minst väntar det, då kommer Människosonen” (Matt 24:44).

Jesus vill överraska och övermanna oss, men han tränger sig inte på oss. Han väntar tålmodigt vid vårt hjärtas dörr för att släppas in. Om vi verkligen har ett äkta kärlek till honom, kommer vi att upptäcka honom, även när han är förklädd och fördold. I evangeliet ser vi att han väntar på oss i varje lidande och behövande människa. Om vi inte har känt igen honom där, kan inte han heller känna igen oss som hans lärjungar. Advents är därför en tid då vi får visa vår kärlek till alla lidande. I vårt stift vill vi särskilt hjälpa dem som lever i ett av världens fattigaste och farligaste länder, Haiti, genom Caritas' adventsinsamling. Jag minns själv när vi åkte igenom den stora slumstaden Cité de Soleil, Solens stad, hur stor nöden var. Där behöver man verkligen den kärlekens Sol och Ljus, den hjälp som Jesus vill förmedla genom oss. Att se Jesus och hjälpa honom i vår nödlidande medmänniska är ett ofelbart sätt att komma honom närmare.

Varje gång vi hör evangeliet är det Jesu röst vi hör. Varje gång vi tar emot eukaristin är det Jesu kropp och blod vi får näring av. Varje gång vi gör vår nästa något gott är det Jesu kärlek som strömmar emot oss. Så småningom kan vi lära oss att upptäcka område efter område i vårt liv där Jesus väntar på oss. Promenaden i skogen, resan i tunnelbanan till jobbet, överallt kan vi se Jesu spår. Läsningen av Bibeln, men också dagstidningen, där möter oss Jesus. I börens stillhet. men också i oväsen och larm. Det finns ingen miljö som är kemiskt fri från Jesu närvaro, det är bara vårt mörker och vår synd som kan stänga honom ute. Men inte ens det är hopplöst, Tjuven kan ta sig in överallt. Finns det bara en spricka eller springa, aldrig så liten, så nog kan Jesus komma oss nära.